

“मीठे बच्चे- सदा यसै नशामा रहने गर- हामी संगमयुगी ब्राह्मण हौं । हामीलाई थाहा छ , जुन बाबालाई सबैले पुकार्छन् , उहाँ हाम्रो सम्मुख हुनुहुन्छ।”

प्रश्न:- जुन बच्चाहरूको बुद्धियोग ठीक छ, उनीहरूलाई कुनचाहिँ साक्षात्कार भइरहन्छ?

उत्तर:- सत्ययुगी नयाँ राजधानीमा के के हुन्छ, कसरी हामीले स्कुलमा पढ्छौं फेरि राज्य चलाउँछौं। यो सबै साक्षात्कार जति जति नजिक आउँदै जान्छ, भइरहन्छ। जसको बुद्धियोग ठीक छ, जसले आफ्नो शान्तिधाम र सुखधामलाई याद गर्छन्, घर धन्दा गर्दा पनि एकै बाबाको यादमा रहन्छन्, उनीहरूलाई नै यो सबै साक्षात्कार हुन्छ।

गीत:- ओम् नमो शिवाय.....

ओम् शान्ति। भक्तिमार्गमा जति पनि सुत्सङ्ग हुन्छन्, त्यसमा त सबै गएको हुनुपर्छ। त्यहाँ सबैलाई वाह गुरु भन्न लगाउँछन् वा रामको नाम बताउँछन्। यहाँ बच्चाहरूलाई केही पनि भन्न आवश्यकता छैन। एकै पटक भनिएको छ, घरी घरी भन्ने आवश्यकता छैन। बाबा पनि एक हुनुहुन्छ, उहाँको भनाइ पनि एउटै छ। के भन्नुहुन्छ? प्यारा बच्चाहरू म एकलाई याद गर। पहिला सिकेर फेरि आएर यहाँ बस्छन्। हामी जुन बाबाका बच्चा हौं उहाँको याद गर्नु छ। यो पनि तिमीले अहिले ब्रह्माद्वारा जानेका छौ- सबै आत्माहरूको बाबा उहाँ एक हुनुहुन्छ। दुनियाँले यो जान्दैन। तिमीलाई थाहा छ- हामी सबै उहाँ बाबाका बच्चाहरू हौं, उहाँलाई सबैले गड फादर भन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- म यस साधारण तनमा तिमीलाई पढाउन आउँछु। तिमीले जानेका छौ- बाबा यिनमा आउनु भएको छ, हामी उहाँको बनेका छौं। बाबाले नै आएर पतितबाट पावन हुने मार्ग बताउनु हुन्छ। यो सारा बुद्धिमा रहन्छ। हुन त शिवबाबाका सन्तान सबै हुन् तर तिमीले जानेका छौ, अरू कसैले जानेका छैनन्। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामी आत्मा हौं, हामीलाई बाबाले आज्ञा दिनुभएको छ- मलाई याद गर। म तिम्रो बेहदको पिता हुँ। सबैले पुकारिरहन्छन्- पतित-पावन आउनुहोस्, हामी पतित बनेका छौं। यो देहले बोल्दैनन्। आत्माले यस शरीरद्वारा बोल्छ। ८४ जन्म पनि आत्माले लिन्छ नि। यो बुद्धिमा रहनु पर्छ- हामी पात्र हौं। बाबाले हामीलाई अहिले त्रिकालदर्शी बनाउनु भएको छ। आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान दिनुभएको छ। बाबालाई नै सबैले बोलाउँछन् नि। अहिले पनि उनीहरूले भन्छन्, भनिरहन्छन्- आउनुहोस् तर तिमी संगमयुगी ब्राह्मणहरूले भन्छौ बाबा आउनु भएको छ। यस संगमयुगको बारेमा पनि तिमीलाई थाहा छ, यसलाई पुरुषोत्तम युग भनेर गायन गरिन्छ। पुरुषोत्तम युग हुन्छ नै कलियुगको अन्त्य र सत्ययुगको आदिको बीचमा। सत्ययुगमा सत् पुरुष, कलियुगमा झुटा पुरुष रहन्छन्। सत्ययुगमा जो थिए, उनीहरूका चित्र छन्। सबैमा पुराना भन्दा पुराना यी हुन्, यी भन्दा पुराना चित्र छैनन्। यतिकै धेरै मानिसहरूले फाल्नु चित्र बनाइरहन्छन्। यो तिमीले जानेका छौ- को को थिए। जस्तै तल अम्बाको चित्र बनाएका छन् अथवा कालोको चित्र छ, अब यस्तो भुजावाला कहाँ हुन सकिन्छ। अम्बाका पनि दुई भुजा हुनुपर्छ नि। मनुष्यले त गएर हात जोडेर पूजा गर्छन्। भक्तिमार्गमा अनेक प्रकारका चित्र बनाएका छन्। मनुष्यको बारेमा नै भिन्न भिन्न प्रकारका सजावट गरिरहन्छन् त्यसैले रूप बदलिन्छ। यी चित्र आदि वास्तवमा कुनै होइनन्। यो सबै हो भक्तिमार्ग। यहाँ त मानिस लुला लंगडा जन्मिन्छन्। सत्ययुगमा यस्ता हुँदैनन्। सत्ययुग पनि तिमीलाई थाहा छ। आदि सनातन देवी-देवता धर्म थियो। यहाँ त पोशाक हेर हरेकका आ-आफ्ना कति प्रकारका छन्। त्यहाँ त यथा राजा रानी तथा प्रजा हुन्छन्। जति समीप हुँदै जान्छ त्यति तिमीलाई आफ्नो राजधानीको पोशाक आदिको पनि साक्षात्कार भइरहन्छ। देखिरहन्छौ, हामी यस्तो विद्यालयमा पढ्छौं, यसो गर्छौं। देख्छन् पनि उनैले, जसको बुद्धियोग ठीक छ। आफ्नो शान्तिधाम-सुखधामलाई याद गर्छन्। धन्दा आदि त गर्नु नै छ। भक्ति मार्गमा पनि धन्दा आदि त गर्छन् नि। ज्ञान केही पनि थिएन। यो सबै हो भक्ति। त्यसलाई भक्तिको ज्ञान भनिन्छ। उनीहरूले यो ज्ञान दिन सक्दैनन्- तिमी विश्वको मालिक कसरी बन्छौ। अहिले तिमी यहाँ पढेर भविष्यमा विश्वको मालिक बन्छौ। तिमीलाई थाहा छ- यो पढाइ हो नै नयाँ दुनियाँ, अमरलोकको लागि। बाँकी अमरनाथमा कुनै शंकरले पार्वतीलाई अमरकथा सुनाएका होइनन्। उनीहरूले त शिव शंकरलाई एउटै बनाइदिन्छन्।

अहिले बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाइरहनु भएको छ, यिनले पनि सुन्छन्। बाबा सिवाय सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य कसले सम्झाउन सक्छ। यी कुनै साधु सन्त आदिले सम्झाउँदैनन्। जसरी तिमी गृहस्थ व्यवहारमा रहन्थ्यौ, त्यस्तै यी पनि। पोशाक आदि सबै त्यही हो। जसरी घरमा आमा बुबा र बच्चाहरू हुन्छन्, फरक केही छैन। बाबा यस रथमा सवारी भएर आउनु हुन्छ बच्चाहरूको पासमा। यसलाई भाग्यशाली रथ भनेर गायन गरिन्छ। कहिले साँढेमा सवारी भएको पनि देखाउँछन्। मनुष्यले उल्टो बुझेका छन्। मन्दिरमा साँढे कहाँ हुन सक्छ र? कृष्ण त हुन् राजकुमार, उनी कहाँ साँढेमा बस्छन् र। भक्तिमार्गमा मनुष्य धेरै अलमलिएका छन्। मनुष्यलाई छ भक्तिमार्गको नशा। तिमीलाई छ ज्ञानको नशा। तिमीले भन्छौ- यस संगममा बाबाले हामीलाई पढाइरहनु भएको छ। तिमी छौ यस दुनियाँमा तर बुद्धिद्वारा जानेका छौ। हामी ब्राह्मण संगमयुगमा छौ। बाँकी सबै मनुष्य कलियुगमा छन्। यी अनुभवका कुरा हुन्। बुद्धिले भन्छ- हामी अब कलियुगबाट निस्किएर आएका छौ। बाबा आउनु भएको छ। यो पुरानो दुनियाँ नै बदलिन्छ। यो तिम्रो बुद्धिमा छ, अरु कसैले जान्दैन। रहन त एउटै घरमा रहन्छन्, एउटै परिवारका हुन्, तिनीहरूमा पनि पिताले भन्छन्- म संगमयुगी हुँ, बच्चाहरूले भन्छ- होइन म कलियुगमा छु। आश्चर्य छ नि। बच्चाहरूले जानेका छन्- हाम्रो पढाइ पूरा भएपछि विनाश हुन्छ। विनाश हुनु आवश्यक छ। तिमीहरूमा पनि कसैले जानेका छन्, यदि यो दुनियाँ विनाश हुनु छ भन्ने जानेका भए नयाँ दुनियाँको लागि तयारीमा लाग्थे। ब्याग-ब्यागेज तयारी गर्थे। बाँकी थोरै समय छ, बाबाको त बनौं। अनिकाल हुँदा पनि पहिला बाबा फेरि बच्चा। यो त बाबाको भण्डारा हो। तिमीले शिवबाबाको भण्डाराबाट खान्छौ। ब्राह्मणले भोजन बनाउँछन् त्यसैले ब्रह्मा भोजन भनिन्छ, जो पवित्र ब्राह्मण छन्, यादमा रहेर बनाउँछन्। ब्राह्मण सिवाय शिवबाबाको यादमा कोही रहन सक्दैन। ती ब्राह्मण कहाँ शिवबाबाको यादमा रहन्छन् र। शिवबाबाको भण्डारा यो हो, जहाँ ब्राह्मणले भोजन बनाउँछन्। ब्राह्मण योगमा रहन्छन्। पवित्र त छन् नै, बाँकी छ योगको कुरा। यसैमा मेहनत लाग्छ। गफले चल्न सक्दैन। यस्तो कसैले भन्न सक्दैन- म सम्पूर्ण योगमा छु वा ८० प्रतिशत योगमा छु। कसैले पनि भन्न सक्दैन। ज्ञान पनि हुनुपर्छ। तिमी बच्चाहरूमा योगी उनीहरू हुन्, जसले आफ्नो दृष्टिद्वारा नै कसैलाई शान्त गरिदिन्छन्। यो पनि तागत हो। एकदम सन्नाटा हुन्छ, जब तिमी अशरीरी बन्छौ फेरि बाबाको यादमा रहन्छौ भने यो नै सच्चा याद हो। यस्तो अभ्यास गर्नु छ। जसरी तिमी यहाँ यादमा बस्छौ, यो अभ्यास गराइन्छ। फेरि पनि सबै यादमा रहँदैनन्। बुद्धि कहाँ कहाँ भागिरहन्छ। त्यसले फेरि नोकसान गरिदिन्छ। यहाँ सन्दलीमा उनीहरूलाई बसाउनु पर्छ जसले सम्झिऊन्- म ड्रिल टिचर हुँ। बाबाको यादमा सामुन्ने बसेका छौ। बुद्धियोग अन्त नजाओस्। सन्नाटा हुन्छ। तिमी अशरीरी बन्छौ बाबाको यादमा रहन्छौ। यो हो सच्चा याद। संन्यासी पनि शान्तिमा बस्छन्, उनीहरू कसको यादमा रहन्छन्? त्यो कुनै वास्तविक याद होइन। कसैलाई फाइदा दिन सक्दैनन्। उनीहरूले सृष्टिलाई शान्त गर्न सक्दैनन्। बाबालाई चिन्दै चिनेका छैनन्। ब्रह्मलाई नै भगवान सम्झाइरहन्छन्। त्यो त होइन। अहिले तिमीलाई श्रीमत मिलेको छ- म एकलाई याद गर। तिमीलाई थाहा छ- हामीले ८४ जन्म लिन्छौं। हर जन्ममा थोरै थोरै कला कम हुँदै जान्छ। जसरी चन्द्रमाको कला कम हुँदै जान्छ। देखेर कहाँ थाहा हुन्छ र! अहिले कोही पनि सम्पूर्ण बनेका छैनन्। पछि गएर तिमीलाई साक्षात्कार हुन्छ। आत्मा कति सानो छ। त्यसको पनि साक्षात्कार हुन सक्छ। नत्र त बच्चीहरूले कसरी बताऊन्- यसमा प्रकाश कम छ, यसमा बढी छ। दिव्य दृष्टिद्वारा नै आत्मालाई देखिन्छ। यो पनि सबै ड्रामामा निश्चित छ। मेरो हातमा केही पनि छैन। ड्रामाले मद्दारा गराउँछ, यो सबै ड्रामा अनुसार चलिरहन्छ। भोग आदि यो सबै ड्रामामा निश्चित छ। सेकेन्ड बाइ सेकेन्ड नाटक हुन्छ।

अहिले बाबाले शिक्षा दिनुहुन्छ- पावन कसरी बन्नु छ। बाबालाई याद गर्नु छ। कति सानो आत्मा छ जो पतित बनेको छ फेरि पावन बन्नु छ। अद्भुत कुरा छ नि। कुदरत (लीला) भन्छन् नि। बाबाबाट तिमीहरू सबै कुदरती कुरा सुन्छौ। सबैभन्दा कुदरती कुरा हो- आत्मा र परमात्माको, जो कसैले जान्दैन। ऋषि मुनि आदि कसैले पनि जानेका छैनन्। यति सानो आत्मा नै पत्थरबुद्धि फेरि पारसबुद्धि बन्छ। बुद्धिमा यही चिन्तन चलिरहोस्- हामी आत्मा पत्थरबुद्धि बनेका थियौं, अब फेरि बाबालाई याद गरेर पारसबुद्धि बनिरहेका छौं। लौकिक रीतिले त बाबा पनि, फेरि टिचर र गुरु पनि मिल्छन्। यहाँ त एकै बिन्दु बाबा पनि हुनुहुन्छ, टिचर पनि हुनुहुन्छ, गुरु पनि हुनुहुन्छ। सारा कल्प देहधारीलाई याद गर्यौं। अब बाबा भन्नुहुन्छ- म एकलाई याद गर। तिम्रो बुद्धिलाई कति महीन बनाउनु हुन्छ। विश्वको मालिक बन्नु- कुनै कम कुरा कहाँ हो र! यो पनि कसैले विचार गर्दैनन्- यी लक्ष्मी-नारायण सत्ययुगका मालिक कसरी बने। तिमीले पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार जानेका छौ। नयाँ कसैले यी कुरालाई बुझ्न सक्दैनन्। पहिला मोटो रूपमा सम्झाएर फेरि महीन रूपमा सम्झाइन्छ। बाबा हुनुहुन्छ

बिन्दु, उनीहरूले फेरि यति ठूला ठूला लिङ्ग रूप बनाइदिन्छन्। मनुष्यका पनि धेरै ठूला ठूला चित्र बनाउँछन्, तर यति ठूला हुँदैनन्। मनुष्यका शरीर त यस्तै हुन्छन्। भक्ति मार्गमा बसेर के के बनाएका छन्। मनुष्य कति अलमलिएका छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— जे बित्त्या त्यो फेरि हुन्छ। अहिले तिमी बाबाको श्रीमतमा चल। यिनलाई पनि बाबाले श्रीमत दिनुभएको छ, साक्षात्कार गराउनु भयो नि। तिमीलाई म बादशाही दिन्छु, अब यस सेवामा लाग। आफ्नो वर्सा लिने पुरुषार्थ गर। यी सबै छोडिदेऊ। यी पनि निमित्त बने। सबै त यस्तो निमित्त बन्दैनन्, जसलाई नशा चढ्यो उनीहरू आएर बसे। हामीलाई त राजाई मिल्छ। फेरि यो पाई पैसाले के गर्छ। त्यसैले अब बाबाले बच्चाहरूलाई पुरुषार्थ गराउनु हुन्छ, राजधानी स्थापना भइरहेको छ, भन्छन् पनि— म लक्ष्मी-नारायण भन्दा कम बन्दिनँ। श्रीमतमा चलेर देखौं। आनाकानी नगर। बाबाले कहाँ भन्नुभएको छ र— बाल बच्चाहरूको के होला! एक्सिडेन्टमा अचानक कोही मर्छ भने कोही भोकै रहन्छ र! कोही न कोही मित्र सम्बन्धी आदिले खान दिन्छन्। यहाँ हेर बाबा पुरानो झुपडीमा रहनुहुन्छ। तिमी बच्चाहरू आएर महलमा रहन्छौ। बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! राम्ररी बस, खाऊ, पिऊ। केही पनि लिएर आएका छैनन् भने पनि उनीहरूलाई सबै कुरा राम्रोसँग मिल्छ। यी बाबा भन्दा पनि राम्रोसँग रहन्छन्। शिवबाबा भन्नुहुन्छ— म त हँ नै रमता योगी। कसैको पनि कल्याण गर्न जान सक्छु। जो ज्ञानी बच्चा छन् उनीहरू कहिल्यै साक्षात्कार आदिको कुरामा खुशी हुँदैनन्। योग सिवाय अरु केही पनि छैन। यी साक्षात्कारको कुरामा खुशी हुनु छैन। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

१) योगको यस्तो स्थिति बनाउनु छ, जसले दृष्टिद्वारा नै सबैलाई शान्त गरिदेओस्। एकदम सन्नाटा होस्। यसको लागि अशरीरी बन्ने अभ्यास गर्नु छ।

२) ज्ञानको सच्चा नशामा रहनको लागि याद रहोस्— हामी संगमयुगी हौं, अब यो पुरानो दुनियाँ परिवर्तन हुन्छ, हामी आफ्नो घर गइरहेका छौं। श्रीमतमा सदा चलिरहनु छ, आनाकानी गर्नु हुँदैन।

वरदानः— लक्ष्य अनुसार लक्षणको सन्तुलन राख्ने कलाद्वारा चढ्ती कलाको अनुभव गर्ने बाबा समान सम्पन्न भव बच्चाहरूमा विश्व कल्याणको कामना पनि छ, साथै बाबा समान बन्ने श्रेष्ठ इच्छा पनि छ, तर लक्ष्य अनुसार जुन लक्षण स्वयं अनि सबैलाई देखिनु पर्ने हो त्यसमा अन्तर छ त्यसैले सन्तुलन गर्ने कलालाई अब चढ्ती कलामा ल्याएर त्यो अन्तरलाई मेटाऊ। संकल्प छ तर दृढता सम्पन्न संकल्प भयो भने बाबा समान सम्पन्न बन्ने वरदान प्राप्त हुन्छ। अहिले जुन स्वदर्शन र परदर्शन दुवै चक्र घुम्छन्, जुन व्यर्थ कुराहरूको त्रिकालदर्शी बन्न पुग्छौ— त्यसलाई परिवर्तन गरेर स्वचिन्तक, स्वदर्शन चक्रधारी बने।

स्लोगनः— सेवाको भाग्य प्राप्त हुनु नै सबैभन्दा ठूलो भाग्य हो।